CICERO
Frankreich, Ende 12. Jh. Seite 85r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26366
Copyright: Admont, Benediktinerstift

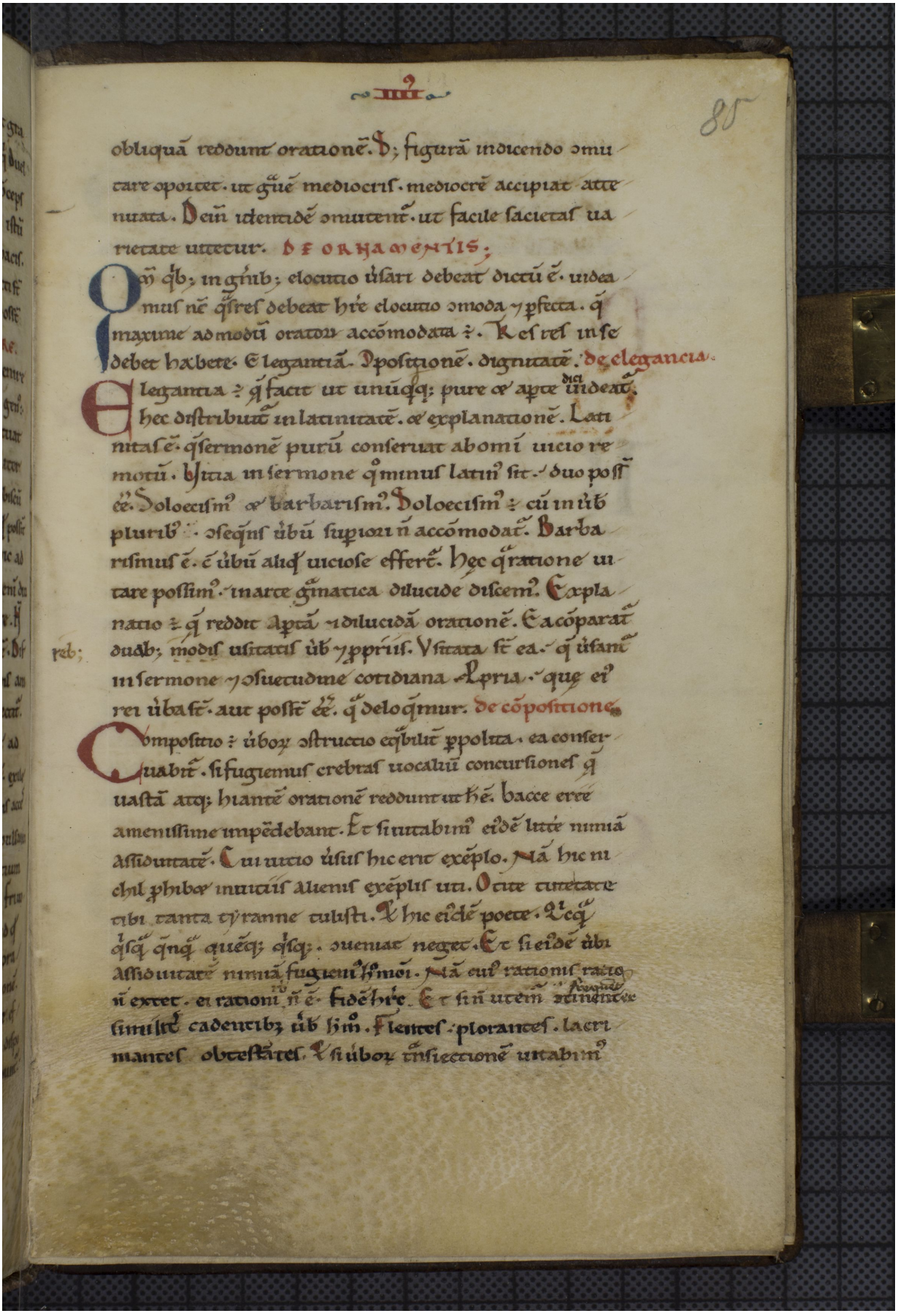

obliquā reddunt orationē. Sz figurā indicendo ɔmu
tare oportet. ut grauē mediocris. mediocrē accipiat atte
nuata. Deinde identidē ɔmutentur. ut facile sacietas ua
rietate uitetur. DE ORNAMENTIS.

Quoniam quibus in generibus elocutio uersari debeat dictū ē. uidea
mus nunc quas res debeat hēre elocutio ɔmoda ⁊ pfecta. quē
maxime ad modū oratoris accōmodata ⁊. Res res in se
debet habere. Elegantiā. Dpositionē. dignitatē. de elegancia.

Elegantia ⁊ quē facit ut unūquisque pure et apte dici uideatur.
hec distribuitur in latinitatē. et explanationē. Lati
nitas ē. quē sermonē purū conseruat ab omni uicio re
motū. Uitia in sermone quominus latinus sit. duo possunt
ēē. Soloecismus et barbarismus. Soloecismus ⁊ cū in uerbis
pluribus ɔsequens uerbū superiori nō accōmodatur. Barba
rismus ē. cū uerbū aliquid uiciose effertur. Hec quē ratione ui
tare possimus. in arte grammatica dilucide discemus. Expla
natio ⁊ quē reddit apertā ⁊ dilucidā orationē. Ea cōparatur
reb; duabus modis usitatis uerbis ⁊ ppriis. Usitata sunt ea. quē uersantur
in sermone ⁊ ɔsuetudine cotidiana. Propria. que eius
rei uerba sunt. aut possunt ēē. quē deloquimur. de cōpositione.

Compositio ⁊ uerborum ɔstructio equabiliter ppolita. ea conser
uabitur. si fugiemus crebras uocaliū concursiones quē
uastā atque hiantē orationē reddunt ut hē. bacce eree
amenissime impēdebant. Et si uitabimus eiusdē littere nimiā
assiduitatē. Cui uitio uersus hic erit exēplo. Nā hic ni
chil prohibet inuitiis alienis exēplis uti. Otite tutetate
tibi tanta tyranne tulisti. Et hic eiusdē poete. Quicquid
quisquis quenquam quemque quisque. ɔueniat neget. Et si eiusdē uerbi
assiduitatē nimiā fugiemus huiusmodi. Nā cuius rationis ratio
nē extet. ei rationi ratio nō ē. fidē hēre. Et si nō utemur ɔtinenter
similiter cadentibus uerbis huiusmodi. Flentes. plorantes. lacri
mantes obtestantes. Et si uerborum transiectionē uitabimus